STOPINJICE

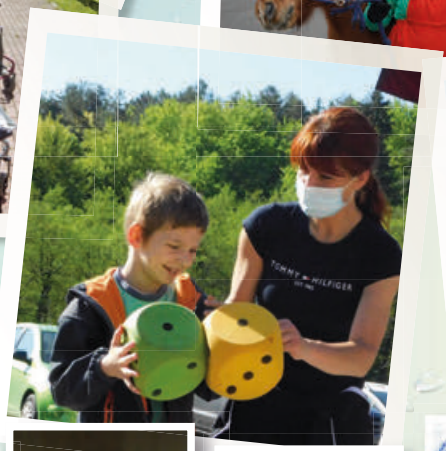

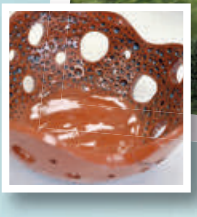
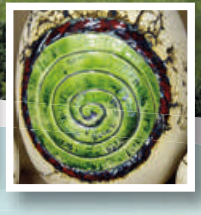

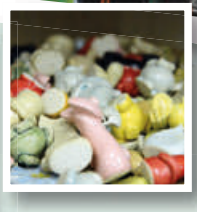

GLASILO CUDV DOBRNA
LETNIK 2020-2021
33

LETO IN POL ŽIVLJENJA V CENTRU – ČAS EPIDEMIJE

Da je zdravje ljudi res najvišji zakon, sta nam pokazala leto 2020 in prvo polletje 2021, ki je bilo v celoti zaznamovano z epidemijo virusne bolezni COVID-19. Odprle so se povsem nove dimenzije realnosti, ki jih do sedaj nismo poznali in so nas postavile pred velik izziv.

Temeljni gradniki so bili in so naši zaposleni in uporabniki, ki so skupaj premagali to obdobje brez hujših zdravstvenih težav.

Že po prvem valu in razglašeni epidemiji smo zaposleni v centru nemudoma storili vse za zagotavljanje ustreznih pogojev za uspešno izpolnjevanje potreb naših uporabnikov in zaposlenih, ki so med 12-urnimi delavniki varovali sebe in svoje varovance.

Pripravljeni smo na obdobje, ko se bodo omejitve in ukrepi sprostili, in ta luč na koncu tunela je že vidna.

V drugem polletju bomo veliko pozornosti namenili skrbi za uporabnike in zaposlene. Posebej pozorno se bomo lotili izobraževanja na projektu dezinstitucionalizacije ter gradnji in preselitvam v samostojne manjše bivalne skupnosti.

V pozno prihajajočem poletju želim vsem obilo sonca in toplih dni.

Naj to poletje ostane nepozabno.

mag. Zlatka Srdoč Majer,
direktorica CUDV Dobrna

PODRUŽNIČNA ŠOLA PAŠKI KOZJAK SPET POLNA UČENCEV

S 1. 8. 2020 je CUDV Dobrna prevzel prostore bivše podružnične Osnovne šole Paški Kozjak. Do septembra smo prostore in okolico uredili za svoje potrebe, tako da je 15 učencev prvi šolski dan preživelo v novih prostorih »šole«.

Zaradi vedno večjega števila vključenih učencev je bila nova lokacija izredno dobrodošla. V šolo na Kozjaku se vključujejo učenci, ki se usposabljajo po Posebnem programu vzgoje in izobraževanja in so zmožni vsakodnevnih transferjev na Kozjak. Dan na Kozjaku se začne z zajtrkom, kjer učenci pomagajo pri pripravi napitkov in pogrinjkov. Radi prevzemajo naloge dežurnega učenca, ki zajemajo tudi urejanje kuhinje in jedilnice. Nato sledi pouk do 12.30. Poudarek vzgojno-izobraževalnega dela je na pridobivanju novih znanj, razvijanju samostojnosti, krepitvi medsebojnih odnosov in usposabljanju za delovne naloge in opravila, ki jim bodo v življenju koristila. Okolica in urejena telovadnica nudita veliko gibalnih možnosti, ki jih s športnim pedagogom s pridom izkoristijo. Po končanem pouku učitelji in učenci uredijo prostore za naslednji dan in se odpravijo nazaj na Dobrno na kosilo.

Ob pomislekih in tudi strahovih, kako bo, so bile vse skrb odveč. Učenci radi odhajajo na Kozjak in so ob 7. uri zjutraj že polni pričakovanj. Vožnja s kombijem številnim učencem predstavlja pravo doživetje, panoramski pogled na dolino navdušuje tudi učitelje. Veseli nas, da smo ob posluhu Občine Mislinja in Osnovne šole Mislinja stopili v partnerstvo, ki omogoča našim učencem vključenost v širša socialna okolja in pomaga oživiti življenje na Paškem Kozjaku.

Darja Drobne Gačnik
vodja CUV

NAŠ RAFKO: 70-LETNIK

Krepko smo že zakorakali v drugo polovico leta in po prijetnih počitnicah so nekateri uporabniki spet začeli s šolskim izobraževanjem, drugi pa nadaljevali delo v delavnicah.

Leto 2020 nas je zaznamovalo s širjenjem bolezni COVID-19 in izredno smo veseli, da smo s skupnimi močmi in uspešnimi ukrepi ostali vsi zdravi. Tako naj bo tudi v prihodnje.

Letošnji začetek novega šolskega leta je bil prav poseben tudi zato, ker smo ga obogatili še s praznovanjem 70. rojstnega dne našega uporabnika Rafaela Hudeja.

Rafko je bil rojen na današnji dan pred sedemdesetimi leti na domačiji nad Slovenj Gradcem v številni družini, kjer je tudi živel do prihoda v naš center pred petimi leti. Še dandanes ga sestre, sestrične, nečaki in ostali sorodniki redno obiskujejo, vabijo na številna srečanja in praznovanja ali pa ga odpeljejo kar tako – na dopust. Ko se vrne v center, nam ponosno pokaže fotografije in pripoveduje o zanimivostih od doma. Nadvse je vesel sorodnic, ki si vzamejo čas in se skupaj z njim udeležijo maše na Dobrni.

Rafko vsak dan najde čas, da se skozi bivalne enote s svojo značilno hojo napoti do prostorov tajništva z namenom, da pozdravi tajnico. Pa naj je bila to kdaj Barbara, Jasna, Lidija, Urška ali Amanda, samo da je tajnica, s katerimi je stkal prav posebno vez. Na hitro pove, kaj je novega, kakšno bo vreme, kje je bil: doma ali pri maši, kaj se je dogajalo, pokaže fotografije

ali s posebnim čarom pričakovanja pove, če bo dobil obisk ali odšel domov: »Ker je tako rekla Brigita.« Rafko je za svoja leta zelo kreposten. Nikoli ne negoduje po nepotrebnem. Zelo rad je v naravi. Kot magnet ga privlačita metla in samokolnica in pogosto se zgodi, da izza vogala najprej opazimo ta veliko samokolnico in šele nato Rafka. Neumorno pometa smeti in odpadlo listje okoli Hiške ali centra. Tudi

v bivalni enoti ga pogosto srečamo z metlo in smetišnico v roki. Včasih ga je potrebno v preveliki vnemi in skrbi za čistočo kar opozarjati, saj si v mrazu, snegu ali ob visoki poletni vročini naloži kar preveč dela. Izredno rad se posladka s kakšnimi priboljški, prinešenimi od doma ali dobljenimi ob kakšni posebni priložnosti, ki jih hrani v svoji sobici. Najbolj je zadovoljen z lončkom bele kave in kosom mehkega kruha. V veliko veselje mu je poslušanje radia Ognjišče. Rafko je najstarejši uporabnik CUDV Dobrna in nadvse smo ponosni, da smo lahko praznovali njegov jubilej. Uporabniki in zaposleni mu iskreno čestitamo in želimo še obilo zdravih in zadovoljnih let.

Marija Krajnc,
skupinska habilitatorka

KRAP VELIKAN

Z ribiškim krožkom hodimo lovit ribe v bližnji ribnik. Učitelj Rok nas uči, kako loviti ribe. Pokazal nam je opremo. Tudi sami smo poskusili loviti ribe. Ujeli smo velikega krapa.

Spustili smo ga nazaj v ribnik, kjer veselo plava z drugimi ribami.

Žan,
uporabnik

OTVORITEV PROSTOROV BIVŠE PODRUŽNIČNE ŠOLE PAŠKI KOZJAK

Po slabem mesecu pouka učencev CUDV Dobrna na Paškem Kozjaku smo uradno otvorili prostore 22. septembra 2020. Vreme nam je služilo in ob 13. uri je zazvonil šolski zvonec, ki je naznanil vrnitev šole na Paški Kozjak in začetek slovesnosti. Ob pozdravnih besedah direktorice mag. Zlatke Srdoč Majer, župana občine Mislinja ter ravnateljice Osnovne šole Mislinja gospe Natalije Aber so naši učenci ob mentorstvu Anje Irmančnik zaplesali v modernih ritmih. Župnik iz Dobrne je z veseljem sprejel vrnitev življenja v vas. Svečan prerez traku je dal pečat današnjemu dnevu in ob prijetnem druženju ter pogostitvi hišnih kuharic smo obeležili vrnitev šolskega življenja na Paški Kozjak. Upamo, da bo šolski zvonec na Paškem Kozjaku še dolgo zvonil.

Darja Drobne Gačnik,
vodja CUV

OTVORITEV PROSTOROV NA PAŠKEM KOZJAKU

Dobila sem vabilo na otvoritev prostorov na Paškem Kozjaku, ker sem članica sveta uporabnikov. Vabila sem bila zelo vesela.

Zjutraj so me lepo oblekli, do odhoda sem počakala v Hiški. Po kosilu je prišla svetovalna delavka in s kombijem smo se Nika, Jernej, Bine, Vinko, Aljaž in jaz skupaj s spremljevalci odpeljali proti Kozjaku. Cesta je bila ovinkasta in delno makadamska.

Otvoritve so se udeležili tudi drugi gostje: župani treh občin, župnik in predstavniki medijev. Program so pripravili učenci šolskega dela. Govor je imela gospa direktorica. Uporabnik Zlatko je povedal, kako se počuti v novih prostorih. Ob tej priložnosti so slavnostno prerezali trak in prostore predali njihovemu namenu.

Po programu smo se okrepčali ob zakuski.

Na otvoritvi mi je bilo zelo všeč. Če bo še kdaj podobna priložnost, bi se je z veseljem udeležila.

Nina,
uporabnica

PAŠKI KOZJAK

V šolo na Paškem Kozjaku smo začeli hoditi s 1. septembrom. Vsak dan vstanem ob 6. uri, se uredim in pripravim za odhod. Ob 7. uri se odpravimo do kombija, v prtljažnik damo svoje nahrbtnike, zajtrk in malico. Nato sedemo v kombi in se odpeljemo v šolo. Vsakodnevno obiskovanje šole in uporaba notranjih prostorov sta zame nekaj čisto novega. Tukaj se imam vsak dan lepo. Vsak ponedeljek imamo v jedilnici jutranji sestanek, ki ga pričnemo s pesmijo Dober dan, življenje nato pa vsak zase pove, kaj se mu je lepega zgodilo in kaj je počel čez vikend. Ob torkih in četrtkih si sami kuhamo kosilo, srede pa so namenjene športu in likovnemu ustvarjanju, saj hodita na ta dan z nami likovna pedagoginja Helena in športni pedagog Andrej. Ob koncu tedna, v petek, imamo po malici v telovadnici karaoke in ples. Tukaj se imam zelo lepo, šola mi je zelo všeč in jo bom še naprej z veseljem obiskoval.

Zlatko,
uporabnik

JESENSKI ŠPORTNI DAN

V DC Celje smo si v mesecu septembru pripravili jesenski športni dan. Žoge smo zamenjali za buče vseh oblik in velikosti. Z njimi smo ciljali tarče, podirali keglje, jih kotalili in prestopali. Roke smo stegovali visoko v zrak, da smo obrali grozdje, s tal pa smo pobirali kostanj.

Dan smo zaključili s sladko pečeno koruzo.

Ekipa DC Celje

NOVA GALERIJA ZVONČEK V SREDIŠČU DOBRNE

Center za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna je v torek, 13. oktobra, predal svojemu namenu nove, sodobne in lepo urejene prostore razstavno-prodajne Galerije Zvonček na Dobrni 15 c.

Prav na 13. oktobra 2013 smo zdaj že stare prostore otvorili v hiši poleg Hotela Vita. V pravljičnih sedmih letih so obiskovalci Term Dobrna, prebivalci Dobrne, naključni obiskovalci in drugi gostje občudovali izdelke izpod rok naših uporabnikov in se nemalokrat odločili tudi za nakup. Seveda pa bi čudovitih izdelkov ne bilo brez prizadevnosti zaposlenih v različnih delavnicah varstveno delovnega centra.

Najbolj smo veseli, če se kupci vračajo; nekateri pogosteje ali pa letno, če so nastanjeni v hotelu, drugi pa prihajajo po darila za različne priložnosti ali po izdelke zase. V zadovoljstvo

nam je tudi, če si obiskovalec samo ogleda razstavljene izdelke in izrazi pohvalo za prizadevno delo ter hkrati potrditev, da delamo dobro. S tem prispevamo k aktivnemu vključevanju svojih uporabnikov v delovno okolje, ki je prilagojeno njihovim zmožnostim, in v drugačno družbeno okolje, torej izven zidov centra. Vsaka zaposlitev pod posebnimi pogoji se izvaja tako, da našim uporabnikom omogoča ohranjanje pridobljenih in širitev novih znanj in delovnih spretnosti, pridobivanje novih socialnih in delovnih navad, uresničevanje lastnih idej in ustvarjalnosti ter daje občutek koristnosti in samopotrditve.

V novih prostorih bomo dnevno izvajali delavnice, hkrati pa ponudili na ogled in v nakup raznovrstne izdelke iz vseh delavnic VDC-ja. Na razstavnih policah bodo na voljo širok asortima izdelkov iz gline, voščilnice za razne priložnosti, vezeni in šivani izdelki, čaji, mazila, olja, kopeli, dišave iz zeliščnega vrta, izdelki iz lesa in še kaj.

Nadvse bomo veseli, če nas boste počastili s svojim obiskom.

Marija Krajnc,
vodja VDC

DNEVI NA PAŠKEM KOZJAKU

Skupaj s skupino PP V B vsak dan obiskujemo šolo na Paškem Kozjaku. Dan ni dnevu enak, vedno se nam nekaj dogaja, najbolj pa sta mi ostala v spominu naravoslovni in kulturni dan, še posebej ponosen pa sem na naše plesne delavnice.

V petek, 23. 10. 2020, smo na Paškem Kozjaku imeli naravoslovni dan. Z naravoslovnim dnem smo pričeli okoli 8.30. Imeli smo različne delavnice: jesenski spomin, delavnico z eksperimentom in kuharsko delavnico. Na kuharski delavnici smo skuhali kostanj in pripravili sestavine za pripravo jabolčnega zavitka, ki smo ga nato spekli v pečici. Jaz sem s strojčkom za mletje zmlel orehe, ki smo jih dali v zavitek. Pri eksperimentu si je vsak izmed nas naredil svojo »lava lučko«. Jesenski spomin pa je vseboval tako velike slike, da so bile razporejene kar po tleh telovadnice. Poiskati si moral dve enaki sliki, da si imel par. Naravoslovni dan mi je bil zelo všeč in zanimiv ter zelo poučen.

Naš kulturni dan je trajal kar dva dni. V četrtek smo v telovadnici najprej poslušali Zdravljico, se naučili, da je potrebno pri himni stati, na koncu pa se ne ploska. Nato smo v razredu dobili različne naloge, povezane s kulturnim praznikom. Poskusili smo narisati drugo polovico obraza Franceta Prešerna, delali smo lepljenko in sestavljali smo puzzle. V petek pa smo ponovno poslušali Zdravljico (to je himna Slovenije), nato smo poslušali Anjo, ki nam je prebrala zgodbo o Francetu Prešernu.

Po malici pa smo si v telovadnici preko spleta ogledali lutkovno predstavo z naslovom Mojca Pokrajculja. Bilo je zabavno in poučno.

Vsak teden imamo ob ponedeljkih po malici plesni krožek. Obe skupini se zbereta v telovadnici, kjer se najprej ogrejemo, potem pa pričnemo s plesom. Na plesnem krožku se učimo nove koreografije na pesem, ki naj zaenkrat ostane še skrivnost. Najprej smo se učili plesa po posameznih korakih. Sedaj poznamo že vse korake in zaplešemo celotno koreografijo od začetka do konca. Vsakič nam gre bolje. Mogoče tudi za ta ples posnamemo videospot, kot smo ga za pesem Izven okvirja, na katero smo lani zaplesali na zaključni prireditvi.

Zelo rad obiskujem šolo na Paškem Kozjaku. Všeč mi je vsakodnevna vožnja s kombijem do Kozjaka, da se vedno nekaj dogaja in nam nikoli ni dolg čas. Rad imam dneve, ko se podružimo z drugo skupino in ko nam Anja in Katja organizirata zanimive delavnice, na katerih se vedno kaj novega naučim.

Zlatko,
uporabnik

GLASBENA REVIJA

CUDV Dobrna je bil organizator 29. državne glasbene revije Zapojmo, zaigrajmo, zaplešimo že v šolskem letu 2019/2020. Organizacijski odbor je pripravljal revijo za mesec april 2020. Zaradi epidemioloških razmer in širjenja bolezni COVID-19 se je odbor odločil, da organizacijo revije prestavi na šolsko leto 2020/2021.

Organizacijski odbor se je pospešeno pripravljal na 21. oktober 2020, ko bi morali v modri dvorani Celjskega sejma pozdraviti nastopajoče na reviji. Ponovno nam je načrte prekrižala slaba epidemiološka slika koronavirusa. Odločili smo se, da revijo izpeljemo na nekoliko drugačen način, zato smo jo preselili na splet.

Prijavilo se je 12 skupin, zaradi epidemije in zaprtja šol so štirje udeleženci sodelovanje odpovedali. CUDV sta zastopali kar dve skupini, in sicer folklorna skupina Nagelj ter skupina UŽD A. Obe skupini sta pripravili plesno točko. Udeleženci so svoje nastope posneli in jih poslali v naš center. Zbrane posnetke smo naložili na GOOGLE DRIVE in omogočili dostop naši tričlanski komisiji, ki so jo sestavljali dr. Inge Breznik, dr. Tomaž Simetinger in ga. Katja Bucik. Ocenjevanje nastopov je potekalo 18. novembra 2020. Komisija se je sestala preko Zoom konference in si ogledala nastope ter jih tudi ocenila.

Mentorji in skupine bodo za opravljene nastope prejeli tudi priznanja, za katera je zaslužna naša likovnica Helena Maček.

Urška Perko,
koordinatorica revije

ZAPOJMO, ZAIGRAJMO, ZAPLEŠIMO
29. DRŽAVNA
GLASBENA REVIJA

OBISKALI SMO UPORABNIKE NA DOMU

Znašli smo se v času, ki poteka drugače, kot smo bili vajeni. Malce smo se ustavili, mogoče celo začeli ceniti drugačne vrednote. Nikomur ni lahko, vendar pa v CUDV Dobrna tudi v času epidemije nismo pozabili na svoje uporabnike, ki te težke čase preživljajo v domači oskrbi. Pripravili smo jim »pakete zdravja«, ki smo jim jih dostavili na dom. Kljub poostrenim ukrepom smo bili kratkega srečanja vsi zelo veseli, pa čeprav smo se le pozdravili in si pomahali na hitro ter s primerne razdalje. Štela sta majhna pozornost in namen.

Vsi si želimo, da se čim prej vrnemo v ustaljene tire življenja, zato smo si obljubili, da bomo pili topel čaj, jedli vitamine in se tu in tam tudi posladkali, predvsem pa ostali ZDRAVI!

Natalija Pesjak in
Vesna Žerjal,
socialni delavki

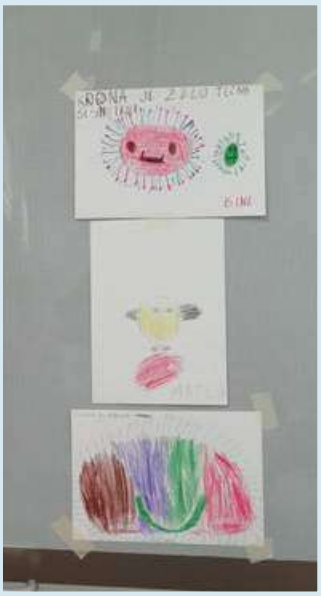

KORONSKI KOLAŽ

PARIZ

u"Ah, te moje sošolke!" 😁 ali kako smo med vikendom z letalom poleteli v Parizzzzz

Naša učiteljica že dva tedna ponavlja, da predvsem naša skupina, Usposabljanje za življenje in delo B, pa mora posebno dobro poznati poklice, saj smo že na zadnjih stopničkah pred nastopom dela. "Katere poklice bi želeli spoznati? Kaj si želite v življenju početi?" sprašuje.

"Kuhar?" ... Ah, jemo že radi dobro, ampak potem je toooliko posode. 🤔

"Učitelj?" stalno isto ponavlja … dooooolgčas. 😞

"Tajnica?" … neeee, preveč dokumentov.

… in posebni, kot smo, smo si za spoznavanje izbrali poklic stevardese. Ja, Katja se je zgrabila za glavo ob misli, kako bi nam naj to doživetje v karanteni sploh omogočila, ko pa še v drugo občino ne smemo. 🙃 A Iza je že od veselja poskočila v nebo, Danijela in Erika pa sta kovali načrte, kako bi v bistvu med potjo lahko na hitro skočili še k frizerju. 😄 Zadeva je bila dokončna, vsi smo vedeli prav dobro, da letalo vzletelo bo!

"Jah, punci, kam pa hodita vidve k frizerju?"

"V Parizzz!" 😋

In tako smo določili datum, si narisali sončni vzhod, nalepili oblake na nebo in odtisnili mesto v čarobnem sijaju nočnih luči ter sedli na letalo. Toplo sonce nas je grelo ob zgodnjih jutranjih urah, Erika je že trgala oblake z neba, 👩 😀 stevardesa nas je stregla. A vendar, veste - to ni bila povsem običajna stevardesa, ki prijazno razdeli obroke in "drinks" na letalu; ta nas je še nahranila. Res, pravo potovanje v prvem razredu! 😊

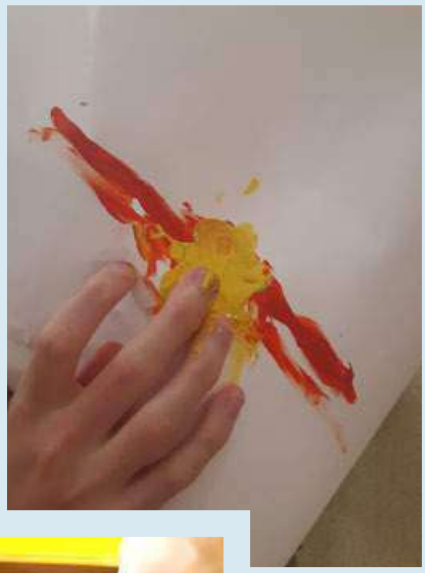

Po prijetnem pristanku sta Erika in Danijela obiskali frizerja, Iza pa je preizkušala modne rutice in si ogledovala svetleče gumbe, ravno takšne, kot jih je videla pri stevardesi. Seveda je iz mesta prišla s številnimi vrečami in vsem nam prinesla darila. Vsi smo dobili rutice. Dan je hitro minil in rahlo sem že bil utrujen od teh "ženskih vragolij", zato sem dekleta pozval k odhodu. Tako smo vzleteli v noč in zrli v prelepo mesto, ki se nam je vtisnilo v spomin, saj smo med nedeljskim izletom spoznali celo dva poklica - stevardeso in frizerko. In veste kaj - oba sta prav zanimiva ... predvsem v času epidemije!

😁 Ostanite zdravi, in če okrog sebe ne najdete nič pravljičnega, si pravljico ustvarite sami!

Aljoša,
uporabnik UŽDB

LIKOVNA KOLONIJA "BOGATSTVO RAZLIČITOSTI"

Tudi letos smo prejeli vabilo Centra za odgoj i obrazovanje Pula, in sicer za sodelovanje na 3. likovni koloniji. Lani je bila tema kiparsko oblikovanje, letos pa slikanje z jedilnim oljem in barvami, topnimi v vodi, seveda na trši papirni podlagi. Zaradi vsem poznane pandemije je letošnja likovna kolonija potekala v živo, preko spleta, kot potekajo pouk na daljavo, mnoga izobraževanja, delo na daljavo idr. - času primerno. Zahvaljujoč tehnologiji in ustrezni opremi ter kompletni podpori smo to lahko izpeljali. Kot že rečeno, prejeli smo vabilo in zelo natančna navodila, podprta s fotografijami postopka in primerov likovnih izdelkov, ter jasna navodila v kratkih stavkih. V CUDV smo se veseli odzvali na povabilo in se pripravili. Tokrat je bila mentorica sodelujočih učencev Natalija. Gospa Pesjak je bila dolgoletna vzgojiteljica oddelka PP V A, je vsestransko sposobna in kreativna ter pozitivno naravnana sodelavka, po poklicu socialna delavka. Sodelovali so učenci že omenjenega oddelka PP V A. Skupina je zaradi koronskih razmer malo spremenjena in jo trenutno sestavljajo: Aljaž, Enej, Jernej, Kristjan, Nika, Sandi in Vid. Vsi uporabniki so veselo sodelovali z občasno asistenco in pod pozornimi pogledi zaposlenih, poleg mentorice sta bili to še kreativni asistentki Sanja Napotnik in Vesna. Gospa Žerjal pa vedno poskrbi, da se ob delu vsi nasmejimo. In da imamo vse fotodokumentirano, se zopet lahko lepo zahvalimo Simonu Krajncu. Likovne izdelke je mogoče videti na spletu. In na koncu vse pohvale organizatorjem in vsem sodelujočim v upanju, da se še kdaj srečamo v živo.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

VESELI DECEMBER

KORONA SNEŽAKA NA PREDBOŽIČNI VEČERJI

Posebni dogodki. Posebni spomini. Posebne osebe. Posebni odnosi. Posebne potrebe. Veliko posebnosti preseneča, pretresa naš vsakdan. Včasih nam ga lepšajo, včasih grenijo. Včasih pa kar sami iz grenkobe zmoremo narediti sladkost. Mogoče kot boj za preživetje, kot zanikanje realnosti. Ni važno. To so tisti posebni grenko-sladki trenutki, ki ostanejo v posebnih spominih. Trenutki, ki pokažejo veličino človeka.

Namreč, tudi v naš center je prišel tisti posebni virus, koronavirus. Še več, skupina PP IV se je z njim gledala iz oči v oči ravno med božičnimi prazniki. Tako uporabniki za praznike niso odšli pred domača ognjišča, ampak so jih pod strogimi omejitvami preživljali v centru. Okrog njih so se gibali zaposleni, skriti za maskami, očali in pod več sloji oblačil. Nikomur ni bilo lahko. Že kar malo sarkastična se je zdela predbožična večerja, ki smo jo pričakovali 23. grudna .

A kljub vsem zunanjim okoliščinam so pod skafandri tleli večna navihanost, ljubezen in smisel za humor. Bela široka oblačila so se v hipu obarvala z gumbi in se okronala z novoletnimi lučkami. Po bivalni enoti sta zakorakala in postregla praznično večerjo čisto prava snežaka. Siva cona se je spremenila v snežno planjavo. In ne boste verjeli, bilo je tako posebno lepo!

Neža Benedik,
razredničarka

ZIMSKI ŠPORTNI DAN – BLAZINČKANJE

Pa smo ga dočakali. Prvi sneg, namreč, 😊 pa končno konec sive cone. Hitro smo zavihali rokave in se odpravili na prvi zimski športni dan – »sankanje«. A zaradi koronskih tehničnih težav nismo uspeli priti do sank ... A nič ne de. Imeli smo svojo rešitev. Pograbili smo kup blazin in se odpravili prvemu bregu naproti. Ne, nismo šli na nordijsko jogo, kot so se spraševali mimoidoči. Šli smo se blazinčkat. Kot smo preverili že v preteklosti, tudi blazine odlično sprejemajo gravitacijo. In prvič, drugič, tretjič … ter vedno znova in znova smo rinili v breg ter se z vetrom v laseh spuščali po bregu navzdol in primerjali, kdo se je spustil najdlje. Na obraz so se hitro narisala še rdeča lica in nasmeh, sledilo pa je seveda krepčilno poležavanje na zimskem soncu. Dopoldan smo zaključili z navdušenjem nad novo zimsko disciplino, za katero slutimo, da bo nekega dne postala čisto prava olimpijska disciplina. 😊

Neža Benedik,
razredničarka

OPRAVLJANJE ŠTUDIJSKE PRAKSE V CUDV DOBRNA

Moja socialnopedagoška praksa je trajala prekratkih štirinajst dni. Že od prvega dne dalje so mi vsi otroci in mladostniki, ki sem jih spoznala, prirasli k srcu, vsak s svojo unikatnostjo, in tako je bilo vse do zadnjega dne. Tudi vso zaposleno osebje me je zelo lepo sprejelo, čisto vsak si je vzel čas zame in mi predstavil svoje delo in poslanstvo, da sem lahko dobila celovit vpogled v delo ter imela priložnost delovati v dobrem, pozitivnem delovnem okolju.

Spoznala sem različno dinamiko dela, saj sem prisostvovala v dveh skupinah, sem pa ob tem spoznala tudi nekatere otroke iz drugih skupin. Na primer, eden izmed fantov mi je vsakič zjutraj, ko sem šla mimo njihovega bivalnega prostora, zaželel dobro jutro in me vprašal, kako sem, ter mi s tem že takoj polepšal dan. Z otroki in mladostniki smo spoznavali pomlad skozi petje, vonj, dotik, ustvarjali smo ptičke iz papirja, uporabljali Montessori materiale, veliko smo bili na svežem zraku, na gugalnicah, igralih in v okolici Dobrne, ki vabi s svojo naravo. Veliko smo plesali, se objemali in smejali. V tej skupini sem opravila tudi svoj pedagoški nastop in bila zelo zadovoljna, saj je vsak otrok glede na svoje individualne sposobnosti sodeloval, in takšne majhne radosti so tiste, ki človeka ženejo naprej, da naredi čim več, da uspe vzbuditi zanimanje, iskrice in nasmešek na obrazih.

Moram priznati, da so mladostniki prave face! Z dvema skupinama sem v drugem tednu svoje prakse hodila na Paški Kozjak, kjer imajo pouk. Tudi tukaj smo prepevali, plesali in vadili koreografijo za zaključni nastop, kuhali kosilo in pripravljali čokoladne kroglice, v prostem času igrali košarko, ustvarjali likovne umetnine, spoznavali različna prevozna sredstva in utrjevali dnevno rutino. Zelo dobro sem se počutila v tej skupini, saj so me fantje nasmejali, bili so zgovorni, pomagali so si med seboj in tudi meni, če sem imela kakšno vprašanje. Imeli smo tudi karaoke in ob tem zaplesali, v popoldanski izmeni pa sem imela še več priložnosti, da sem vsakega še bolje spoznala, se pogovarjala z njimi in utrjevala njihovo znanje, prav tako pa sem se spoznala tudi z dnevno nego.

V CUDV Dobrna je dobro vzdušje, ki ga ustvarjajo tako otroci in mladostniki kot tudi vsi zaposleni, še enkrat hvala čisto vsakemu. To je bila definitivno moja najljubša praksa, saj sem

se naučila veliko novega o načinih in metodah pedagoškega dela, dobila sem nove ideje, preizkusila svoje že usvojeno znanje in imela priložnost biti v družbi sončkov, ki te nikakor ne pustijo hladnega. Vse to pa je ponovno potrdilo moje mnenje, da sta odnos in toplina tisto prvo in največ, kar lahko damo sočloveku, od tu dalje pa lahko rastemo, gradimo in puščamo za sabo stopinjice. V mojem spominu je vsekakor ostalo veliko le-teh in upam, da se kmalu spet vidimo.

Lucija Marko
študentka socialne pedagogike

DR. FRANCE PREŠEREN

Od nekdaj lepe so Celjanke slovele …

Tako smo malo šaljivo začeli naš kulturni dan ob spominu na našega največjega slovenskega pesnika, dr. Franceta Prešerna.

Spominjali smo se ga z branjem njegove pesniške zbirke Poezije in ga počastili z obiskom njegovega dvojnika, ki je našim otrokom v dar prinesel sočne suhe fige in jim recitiral svoje pesmi. Vsi smo ga bili veseli. Na otroške obraze jim je narisal široke nasmeške in zanimanje.

Dan je potekal malo drugače, punce so se prelevile v Urške, fantje pa v zaljubljene Prešerne. Zaposleni smo se ta dan trudili govoriti v knjižni slovenščini, na katero smo vsi ponosni.

Rime pa so vedno zanimive, pestre in dobrodošle.

Ekipa DC Celje

VALENTINOVO V CUDV DOBRNA

Ker dobrih stvari ni nikoli preveč, smo letos najbolj romantičnemu prazniku posvetili kar cel teden. Z mislimi, besedami, občutenji in dejanji smo ljubezen ovekovečili na različne načine. Ustvarjali smo senzorične srčke iz različnih materialov in z njimi okrasili bivalne enote, pisali smo lepe želje in sporočilca ljubljenim osebam, ki smo jih poslali po valentinovi pošti, peli smo ljubezenske pesmi ob spremljavi klavirja, plesali v ritmih valčka, jiva in čačačaja, gledali filme o prijateljstvu in ljubezni z roza pokovko v rokah in se za piko na i posladkali še z valentinovim pecivom. Tako je bilo v imenu ljubezni in prijateljstva zadovoljenih vseh pet čutov. Čeprav nam je korona omejila druženje, pa ni preprečila našim srcem, da bi čutila naklonjenost in povezanost z vsemi, ki jih imamo radi. In naš šesti čut nam pravi, da bo vse še dobro in da bo ljubezen vedno premagala vse ovire.

Azra Mujaković in Tina Erjavec,
skupinski habilitatorki

PUSTNI FESTIVAL

V torek, 16. 2. 2021, dopoldan se je pred Centrom za usposabljanje, varstvo in delo Dobrna začel pustni festival.

Zaradi zdravstvenih varnostnih razlogov se je odvijal v dveh delih. V prvem delu je sodelovalo 6 mlajših skupin, v drugem delu pa prav tako 6 starejših skupin. Vseskozi smo upoštevali in ohranjali varnostno razdaljo. Imeli smo tudi komisijo za izbiranje najboljših mask, v kateri so bili Zlatko, Helena, Nina in Natalija.

Najprej je bila predstavitev mask, nato smo se pred ustanovo sprehodili v manjši povorki ob glasbi. Sledili sta razglasitev zmagovalcev in podelitev priznanj. Vse maske so bile zelo izvirne: eksotične ptice, mornarji, zombiji,

okostnjaki, mešane maske iz Celja. A vsi smo se strinjali, da so zmagovalci afriški Masaji, sovice, vrane, rastlinice in male živali.

Po podelitvi priznanj smo ob pogostitvi s krofi in toplimi napitki ob glasbi rajali še naprej.

Boštjan Imenšek,
vzgojitelj

MI GA PA PEČEMO ...

V DC Celje smo podlegli »drožomaniji«. Jani nam je namreč tako navdušeno razlagal o peki kruha z drožmi, da smo se odločili, da se v tovrstni peki preizkusimo še sami. Peko z drožmi smo vključili v kulinarični teden in spekli tri vrste slastnega, zdravega in dišečega kruha s hrustljavo skorjico. Mmmmm, kako so se nam cedile sline.

Pot od droži do kruha ni enostavna in traja vsaj tri dni. Zelo so pomembni mililitri in grami, dobra volja in spretni prsti. Po pripravi drožnega nastavka, nahranitvi droži po 12 urah, čakanju, da droži narastejo, smo kooončno le začeli s pripravo testa. Zamesili smo vodo in moko ter po kratkotrajnem počivanju testa le-temu dodali droži in sol. Dobro smo pregnetli in po seriji preklapljanja testa izoblikovali hlebčke. Počivati so morali nekaj časa na pultu in nato čez noč v hladilniku. Veselili smo se naslednjega dne, ko smo končno lahko svoje hlebčke popeljali iz hladilnika do pečice in od pečice do naših ust. Slastno!

Ekipa DC Celje

1. MEDNARODNI LIKOVNI NATEČAJ »NAŠA VELIKA IMENA: IVAN GROHAR IN IMPRESIONIZEM«

Ideja za likovni natečaj »Naša velika imena« za učence posebnega programa nižjega izobrazbenega standarda in odrasle, ki obiskujejo varstveno delovne centre, se je rodila že pred leti, zares pa je zaživela v letošnjem letu.

Naša ustanova redno sodeluje na mnogih likovnih natečajih, za kar smo z učenci pogosto nagrajeni in prejmemo priznanja. Vendar tovrstnega likovnega natečaja še ni bilo, tako da se je še posebno v tem COVID-19 času, ko je mnogo aktivnosti odpadlo, tako kot npr. likovna kolonija v Črni na Koroškem, izkazal za zelo dobrodošlega.

Natečaj je dobil mednarodno razsežnost, ker smo povabili k sodelovanju tudi ustanove s Hrvaške, s katerimi smo že sodelovali bodisi projektno bodisi kot udeleženci likovnih kolonij.

Za temo letošnjega 1. mednarodnega likovnega natečaja »Naša velika imena« smo na pobudo somentorice likovnega krožka izbrali Ivana Groharja in impresionizem.

Letos namreč obeležujemo 110 let od slikarjeve smrti. Želeli smo se spomniti na našega velikega slikarja in raziskovati v slikarskem slogu, značilnem za njegov čas.

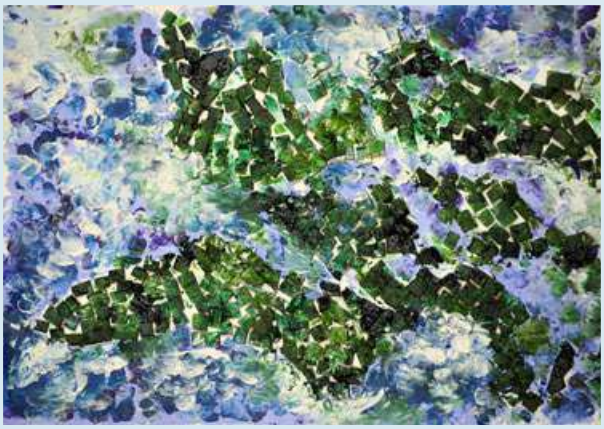

Naj ob tem zapišemo še nekaj besed o slikarju.

Ivan Grohar je bil rojen 15. junija 1867 v čudoviti vasici Spodnja Sorica, ki ga je navdihovala. Njene lepote je prenesel na slikarsko platno. Rad se je igral s svetlobo in jo na različne načine upodabljal, zato ga nekateri imenujejo tudi »sejalec svetlobe«. Slikal je v značilnem slogu, ki ga uvrščamo v impresionizem. Slikal je s čopičem, z lopatico, mnoga platna je ponovno preslikal. Svoja znanja in izkušnje je nabiral doma in po svetu. Njegova najbolj znana dela so Sejalec, Macesen, Pomlad, Snežni metež v Škofji Loki, Hribček (Holm) … Mnogih idej pa zaradi prezgodnje smrti ni uspel uresničiti. Umrl je 19. aprila 1911 v Ljubljani.

Na povabilo in na sam razpis natečaja se je odzvalo res veliko število ustanov. Mentorji so se z učenci oz. uporabniki poglabljali v temo, ustvarjali in poustvarili ter prikazali mnoge zares izvirne rešitve. Nekateri pa so se spomnili še na druga »velika imena« in jih likovno upodabljali.

Udeleženci so v natečaj vložili ogromna truda, časa in energije, naša ekipa za likovni natečaj pa sedaj vsa prispela likovna dela evidentira ter pripravlja za virtualno in tudi pravo razstavo. Razstava bo na ogled – virtualno zagotovo, kaj več pa bomo videli in izvedeli sproti, kakor je značilno za ta čas, ko so »ključni prihodnji dnevi«. Vsi udeleženci natečaja bodo prejeli priznanje za sodelovanje, izbrani ustvarjalci pa bodo prejeli zaslužene nagrade.

Helena Maček in Azra Mujaković,
članici organizacijske ekipe

SEJALEC

V sklopu eko šole smo se udeležili likovnega natečaja Naša velika imena. Rdeča nit likovnega natečaja so dela našega likovnega umetnika Ivana Groharja. Za osnovni motiv smo izbrali delo Sejalec. Sejalca je Grohar študiral 4 leta, delo je nastalo na podlagi fotografije Avgusta Bertholda.

Sejalec odraža svež, drzen, jasen lik odločnega koraka, ki odhaja v prihodnost, kaže nam hrbet, kar je v likovnih in fotografskih upodobitvah redkost, slika odraža tudi kršitev pravil, značilno za impresionizem. Prav figura, ki nam kaže hrbet, ima močno časovno dimenzijo; simbolika časa nam jasno sporoča, da sejalec odhaja, njegovo poslanstvo je namenjeno prihodnosti. Poteze so grobe, barve zemeljske, svetloba je naravna in razpršena, prisotna v vsakem kotičku slike. Oprava sejalca je svečana - bela srajca in klobuk - prikladna svečanosti trenutka.

Sejalca smo z učenci upodobili s semeni. Na papir smo z lepilom nanesli osnovne poteze in polja ter jih zapolnili s semeni. Uporabili smo semena različnih barv, velikosti, oblik in tekstur. Hkrati smo spoznavali biotsko pestrost prehrambnih rastlinskih vrst. Uporabili smo lečo različnih barv, različne vrste žit in semen za prehrambne namene ter semena rastlin, ki se uporabljajo v poljedelstvu za zeleno gnojenje. Občutili smo njihovo barvo, dotik, temperaturo, opazovali oblike in teksture, poslušali zvok. S semeni smo risali sejalca. V izbranem likovnem delu smo uporabili recikliran papir namesto

industrijskega lepila, jajčni beljak in semena. Sliko bomo posadili in tako simbolično nadaljevali krog življenja, umetnosti, večnosti.

Sejalec, zatopljen v grudo in obsijan s sončnimi žarki, stopa v večnost. Seje prihodnost. Zanj ni preteklosti, je trenutek sedanjosti, ki ga v naglici zapušča. Stopamo iz koronske megle, zbujamo se v novo jutro prihodnosti.

Kaj bomo sejali danes?

In kaj želi jutri?

Simon Krajnc,
individualni habilitator

NOVA PRIDOBITEV BIVALNA ENOTA ZELENI GOZD

Spoštovani starši in zastopniki naših uporabnic in uporabnikov!

Večina vas spremlja dolgoletno skrb našega centra za odsvojitev kompleksa nepremičnin Novi grad.

Z velikim veseljem vam sporočamo, da smo se konec aprila 2021 s predstavniki Občine Dobrna uspeli dogovoriti za zamenjavo teh nepremičnin z zemljišči, ki so bila v dosedanji lasti Občine Dobrna. Na na novo pridobljenih parcelah nameravamo zgraditi dve bivalni enoti. Imenovali jih bomo Zeleni gozd.

Za pridobitev sredstev smo s pravnomočnim gradbenim dovoljenjem kandidirali na Javnem razpisu za sofinanciranje vlaganj v infrastrukturo za vzpostavitev stanovanjskih skupin za osebe, mlajše od 65 let. V poletnih mesecih pričakujemo s strani izvajalca razpisa, Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, odločitev o izboru projektov.

Z gradnjo novih bivalnih enot želimo izboljšati kvaliteto življenja svojih uporabnic in uporabnikov.

Veselimo se novih prostorov!

mag. Zlatka Srdoč Majer,
direktorica

PUHAST OBISK

V sklopu tedna spoznavanja domačih živalih sta k nam na obisk prišli dve majhni kepici.

Majhni, puhasti, mehki in žgečkljivi. Vsi otroci so se ju zelo razveselili, vsi so se navdušili zanju. Bili sta res prijetni na otip, zato smo ju dali v naročje vsakemu otroku. Ob tem smo se vsi raznežili. Ob njiju smo se pomirili.

To sta bila naša zajčka. Beli in sivi. Jože in Štefka.

Ponudili smo jim korenje in deteljico. Po utrujajočem dnevu smo jima privoščili še pašo na travniku cvetočih marjetic.

Ekipa DC Celje

DEŽEVNI PIRAN

Že takoj po prvomajskih počitnicah smo se začeli pogovarjati o zaključnem izletu. Želeli smo iti v polni zasedbi, ker nam to lani ni uspelo. Vsem pa se je porajalo enako vprašanje: »Kam v teh koronačasih?« Ko smo vprašali otroke, je bil odgovor enoglasen: NA MORJE! Odločitev je bila sprejeta. Pa gremo letos na morje. Izbrali smo mesto Piran. Vsi smo se veselili in komaj čakali, da pride sreda, 19. maj, da lahko že končno gremo!

In prišla je sreda. Dan se ni pričel nič kaj obetavno. Lilo je kot iz škafa, čeprav »smo naročili lepo vreme«, tudi nekaj tehničnih težav smo morali rešiti, preden smo končno odšli na pot. Optimizem nas seveda ni zapustil. Bili

smo prepričani, da bo do Ravbarkomande dež ponehal, na obali pa nas bo pričakal sonček – no, nič ni držalo. Na Ravbarkomadi smo se ustavili, pojedli sendviče, napolnili torbe z dobro voljo in se podali na preostanek deževne poti.

V Piranu smo oblekli dežne pelerine in se sprehodili do akvarija. V akvariju smo spoznali raznovrstna bitja, ki domujejo v slovenskem morju. Videli smo malega morskega psa, morskega pajka, mačko, veliko kirnjo, pisane ustnače, bleščečo morsko lisičko, različne rakovice in še veliko drugih. Vsi smo bili navdušeni nad življenjem pod vodo.

Pot nas je nato vodila še v čudovito palačo ob morju, v kateri se nahaja Pomorski muzej Sergej

Mašera Piran. Tam smo si ogledali arheološko zbirko o morskih poteh, veliko ladijskih modelov in se seznanili z zbirko iz avstro-ogrske vojne mornarice. Iz zgornjih nadstropij smo imeli tudi prečudovit razgled na piransko pristanišče. Polni novih vtisov smo se odpravili nazaj proti Dobrni. Kljub muhastemu vremenu smo preživeli en lep in nasmejan dan.

P. S. V Kopru nam je v slovo pomahalo sonce.

Nina Arnšek,
razredničarka

LETOVANJE NA PAŠKEM KOZJAKU

S skupinama PP V B in UŽD A smo šli na letovanje na Paški Kozjak. Ob prihodu smo razpakirali potovalke, počivali in pojedli kosilo. Popoldne smo imeli ustvarjalne delavnice. Za večerjo smo jedli fast food.

Drugi dan smo se po zajtrku razdelili v skupine in odšli na lov za zakladom. Iskali smo strani neba, prehodili daljši poligon, streljali s fračo, brskali po nosu zelenega moža in pri tem iskali koščke zlata. Na koncu smo jih unovčili za zadnji namig, s katerim smo prišli do skrinjice zakladov. Za kosilo smo jedli grajsko. Po počitku smo imeli karaoke. Peli smo in plesali. Naslednji dan je bil čas za odhod. Veseli in polni novih dogodivščin smo se odpravili nazaj v center. Imeli smo se prav lepo.

Tina,
uporabnica

TEDEN KNJIGE IN OBISK PLANETARIJA

Dobro leto in pol nam življenje krojijo različni ukrepi, ki so zastavljeni zaradi epidemije COVID-19. Težko smo pričakovali teden knjige, ki vsako leto poteka v mesecu aprilu. Ukrepi v aprilu so bili še precej strogi, zato se je celotno dogajanje ob tednu knjige prestavilo v mesec junij. In kaj pravzaprav je teden knjige?

23. april je svetovni dan knjige. Na ta dan goduje sv. Jurij.

Jurjevo je v Kataloniji dan vrtnice (el dia de la rosa) in dan knjige (el dia del libre). Na ta dan si Katalonci tradicionalno podajajo vrtnice in knjige.

Praznik je tesno povezan s književnostjo. 23. aprila 1616 sta umrla dva znamenita književnika, Miguel de Cervantes in William Shakespeare. V počastitev teh in vseh književnikov sveta je UNESCO leta 1995 razglasil 23. april za svetovni dan knjige in avtorskih pravic. V Sloveniji pa smo praznovanje svetovnega dneva knjige razširili na cel teden, in tako praznujemo teden knjige.

Letošnja tema tedna knjige, ki smo si jo izbrali pri nas v centru, je bila vesolje. V skupinah smo prebirali različne knjige na temo vesolja. Brali smo legendarno Zvezdico Zaspanko, spoznavali Groznega Gašperja in vesolje, ogledovali smo si slikanici Najsvetlejša zvezda in Neke zvezdne noči ter poslušali zvočno pravljico Mali princ.

Sredi tedna knjige pa smo imeli prav poseben dogodek. Obiskal nas je mobilni planetarij. V naši šolski telovadnici se je pojavila ogromna kupola. Najprej se je bilo potrebno potruditi, da smo sploh našli vhod vanjo, ker je bil le-ta res dobro skrit. V planetariju nas je

pričakalo zvezdno nebo, ki je bilo res čudovito. Gospod Sebastjan, ki je planetarij pripeljal, nas

je popeljal v vesolje. Spoznali smo o sončje, si ogledali planete. Od blizu smo opazovali Sonce in najlepši planet, Zemljo. Izvedeli smo, da je Venera najbolj vroč planet in da na Saturnu ter Jupitru dežujejo diamanti. Gospa Tanja nam je predstavila skafander in vesoljsko plovilo - raketo. Pokazala nam je tudi nekaj poskusov, ki so bili zelo zanimivi. Z gospo Tjašo pa smo zunaj pred telovadnico izdelovali prave rakete. Rakete smo opremili s svojimi risbami in sporočili. Vsi skupaj pa smo komaj čakali, da jih izstrelimo v vesolje. No, malo za šalo in malo zares, rakete so poletele res visoko, a so kljub temu pristale na Zemlji. Ampak, veste kaj… ene rakete pa res nismo našli. Morda smo jo res izstrelili … v vesolje.

Urška Perko,
knjižničarka in skupinska habilitatorka

OLIMPIJSKA BAKLA

V sredo, 9. 6. 2021, smo se pudeležili slovesnosti ob prihodu olimpijske bakle na Dobrno.

Polni pričakovanj smo se malo po deveti uri štirje uporabniki iz CUV in sedem uporabnikov iz IVO/VDC skupaj s tremi spremljevalkami odpravili na igrišče Osnovne šole Dobrna. Tam so se že ogrevali učenci šole in otroci iz vrtca. Najprej smo dobili prave štartne številke in navodila za uspešno nošenje bakle.

Prva nosilka je bila državna prvakinja v plavanju Nastja Govejšek. In prav iz njenih rok je baklo prevzel naš Žan, nato pa so si jo uporabniki podajali v štafeti. Ob spodbujanju gledalcev je vsak posebej s ponosom in nasmehom opravil to posebno častno pot. Hinko je kot zadnji naš predstavnik baklo predal otrokoma iz vrtca, ta dva pa

potem osnovnošolcem. Od organizatorjev je vsak udeleženec v dar dobil zapestnico. Na koncu smo naredili še spominske posnetke in se zasluženo posladkali s sladoledom.

Sedaj pa čakamo na olimpijske igre, ko bomo močno stiskali pesti za naše športnike.

Marija Krajnc,
vodja VDC

FOTO UTRINKI IZ KOZJAKA

Foto utrinki iz Paškega Kozjaka, skozi objektiv našega učenca Danijela.

ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA 2020/2021

Pa smo ga dočakali! Zaključek letošnjega šolskega leta se je odvijal enako kot lani, na našem čudovitem dvorišču v zelenem objemu gozdov Dobrne. Navadili smo se, da dogodkov ne organiziramo več v svoji telovadnici, temveč zaradi varnostnih ukrepov, povezanih s covidom-19, večino dogodkov izvedemo na prostem. Ugotovili smo, da je to v bistvu prednost. Neokrnjena narava je naša prednost in danost, v kateri živimo, se učimo in delamo. To cenimo, trudimo se, da bi tako ostalo tudi v prihodnje. V luči aktualnih korona dogodkov nam narava v naši okolici omogoča kvalitetno zatočišče in možnost varnega preživljanja prostega časa, dela in učenja, aktivnosti na prostem so v urbanih, strnjenih okoljih bistveno omejene, naša svoboda je naše zeleno okolje.

Program prireditve je potekal na dvorišču centra. Direktorica mag. Zlatka Srdoč Majer nam

je čestitala ob uspešno zaključenem letu, ki je bilo polno izzivov, ki smo jih uspešno premagali. V nadaljevanju so se nam naši učenci predstavili s humorno predstavo na temo kuharije. Da je za prave kuharske mojstrovine potrebnega veliko truda, ve vsak, tudi nadobudni novopečeni kuharski pripravniki, ki so se pomerili med seboj in kralju pripravili prav posebno presenečenje, gurmanski dodatek v obliki lasu v kraljevem kosilu. Duhovitemu zapletu je sledil še bolj duhovit razplet. Ob kuharskih vragolijah in skečih smo se iz srca nasmejali. Uživali smo v plesnem nastopu naših plesnih skupin in gostujoče plesne skupine, ki se nam je ob country melodijah predstavila s kavbojskimi plesi. Nastop so popestrili tudi pevski vložki naših učencev in učiteljice Anje. Sledila je podelitev priznanj ob zaključku šolanja in prehodu naših uporabnikov iz šolskega programa v program dela in varstva. Priznanja sta podelili vodja šolskega programa Darja Drobne Gačnik in direktorica mag. Zlatka Srdoč Majer. V junijski vročini so nas hladili senčniki s hladilno meglico, hladni napitki in seveda nepogrešljiv sladoled. Sledila je pogostitev naših kuharic, ki so nas presenetile z dobrotami, ki pritičejo slavju ob uspešno zaključenem šolskemu letu 20/21.

Tudi kralj je bil na koncu zelo, zelo zadovoljen!

Simon Krajnc,
individualni habilitator

Zala

Stopinjice 33

Glasilo CUDV Dobrna

ISSN 2463-9907

Urednik: Simon Krajnc

Lektoriranje: DigitPen

Grafično oblikovanje: C-PARK

Tisk, tehnična priprava in prelom: C-PARK

Članke in fotografije so prispevali
zaposleni in varovanci CUDV Dobrna
ter obiskovalci.

Izdano: Dobrna, junij 2021,

naklada 250 izvodov

Brezplačen izvod